

ஐசக் அருமைராசனும், வட்டார நாவல்களும்

இ. அல்யோன்சாள்

தமிழ்த்துறை, ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
பெரியகுளம், தேனி மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

1. முன்னுரை

குமரி மாவட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியப் படைப்பாளிகள், குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை இடப்பின்னணியாகக் கொண்டு அதன் வட்டார இயல்பையும் உயிரோட்டத்தையும் வெளிப்படுத்துபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். வெறுமனே இடப்பின்னணிகளையோ, பெயரையோ மட்டுமே இவர்கள் பதிவு செய்யாமல் அவற்றின் அடிப்படையிலான மக்கள் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இந்த வட்டாரப் பின்புலத்தில் எழுதும் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்த எழுத்தாளர் ஐசக் அருமைராசன் ஆவார்.

குமரி மாவட்டத்தில் முதன்முதலில் வெளி வந்த நாவலாக அருமைநாயகம் எழுதிய 'மீதி இருள்' என்பதைக் கூறலாம். இந் நாவல் 1898-ல் வெளிவந்தது; பழையமையானது, தமிழில் ஆரம்ப நாவலான 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' நாவலுக்கு இணையான காலத்தில் தோன்றியது.

'மீதிஇருள்' நாவலில் வட்டார மொழிக்களத்தின் பின்னணி தீவிரமாக வெளிப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குமரிமாவட்டத்திலுள்ள பேச்சுத் தமிழின் கொச்சையைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறாரே தவிர, எந்த வட்டாரத்தைச் சார்ந்தது என்ற தகவல் அதிகமும் வெளிப்படவில்லை என்று சொல்லலாம். எடுத்துக்காட்டாக, திருச்சிராப்பள்ளி என்று இருப்பதைத் திருச்சினாப்பள்ளி என்ற பெயரில் எழுதுகிறார்.

"ஐரோப்பாவிருந்து சவிசேஷ ஒளியானது அமாவாசி இரவில் பூரணசந்திரன் உதயமானாற் போலத் தோன்றி ஜொலிக்க ஆரம்பித்தது. ஒப்பற்ற அவ்வுன்னத ஒளியை இருளின் மைந்தருள் ஏராளமானோர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.... பச்சைப்புல்லை நோவ மிதித்தறியாப் பசுமைச் சுவாவியாகிய அவனுக்குப் பரிசுத்த ஒளியின் மைந்தர் என்று பேர்படைத்த பலர் புரிந்த தீமைகளைச் சொன்னால் வெட்கம், சொல்லாவிட்டால் துக்கம்"¹.
என்ற வரிகளில் காணக்கிடக்கும், அம்மாவாசி, பச்சைப் புல்லை நோவ போன்ற வார்த்தைகள் வட்டார இயல்பிற்கான எடுத்துக்காட்டுகள்.

குமரி மாவட்டத்தில் தோன்றிய வட்டார நாவலாக ஹெப்சிபா ஏசுதாசன் எழுதிய 'புத்தம் வீடு' என்ற நாவலைக் கூறலாம். இந்நூல் 1964-ம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. இந்நாவல் விளவங்கோடு வட்டாரமும், கல்குளம் வட்டாரமும் சந்திக்கும் புலிப்பனம் என்ற கிராமத்தின் பின்னணியில் உருவான கதையாகும். நாவலாசிரியர் இதனைப் பனவிளை என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த நாவலில் வெளிப்படும் வட்டார வழக்குக் குறித்து ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன்,

“ஒரு வார்த்தை கூட புத்தம் வீட்டின் வட்டார வழக்கிற்கு விமர்சகர்களால் அறிவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது”² என்று கூறுகிறார். அந்த அளவிற்கு வட்டார இயல்பைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் நாவலாக இது திகழ்கிறது.

குமரி மாவட்டத்தில் தோன்றிய வட்டார நாவல் எழுத்தாளர்களையும் அவர்நம் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகளில் ஒன்றையும் கீழ்க் கண்டவாறு வரிசைப்படுத்தலாம்.

- i. ஹெப்சிபா ஏசுதாசனின்-புத்தம்வீடு (1964)
- ii. சுந்தர ராமசாமி- ஒரு புளிய மரத்தின் கதை (1966)
- iii. நீல. பத்மநாபன் - தலைமுறைகள் (1968)
- iv. ஐசக் அருமைராசன் - கீறல்கள் (1975)
- v. நாஞ்சில் நாடன் - தலைகீழ் விகிதங்கள் (1977)
- vi. பொன்னீலன் - கொள்ளைக்காரர்கள் (1979)
- vii. தோப்பில் முகமது மீரான் - ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை (1988)
- viii. ஜெயமோகன் - ரப்பர் (1990)
- ix. மா. அரங்கநாதன் - பரளியாற்று மாந்தர் (1994)

மேற்கூறிய எதார்த்த வகைப்பட்ட எழுத்துக்களில் வெளிப்படும் வட்டார இயல்பைத் தவிர, எதார்த்தம் மீறிய புனைகதை மரபில் தனது படைப்புகளை வெளிப்படுத்தும் தமிழவனின் ‘ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்’ என்ற நாவலிலும், கிருத்திகாவின் ‘வாசவேசுவரம்’ என்ற நாவலிலும் வட்டார இயல்புகள் வெளிப்படுகின்றன. ‘மந்திர எதார்த்தவாதம்’ என்ற எழுத்து முறை தமிழவனிலும், ‘பாலியல் உளவியல்’ என்ற அடிப்படை கிருத்திகாவையும் எதார்த்தவியலில் இருந்து கற்பனைக்கு நேராகக் கடத்திச் செல்வதால் இவர்களின் படைப்புகள் வெளிப்படையான வட்டாரத் தரவுகளை அளிக்கத் தவறுகின்றன.

மேற்கூறிய ஒன்பது எழுத்தாளர்களின் வட்டாரப் பின்புலங்களைக் குமரி மாவட்டத்தின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- i. விளவங்கோடு வட்டாரம்
- ii. கல்குளம் வட்டாரம்
- iii. இரணியல் வட்டாரம்
- iv. நாகர்கோவில் வட்டாரம்
- v. நாஞ்சில் வட்டாரம்

நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படும் இந்தப் பாகுபாட்டிலும் வட்டாரச் சிக்கல்கள் உருவாவதைத் தவிர்க்க முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, ஹெப்சிபா ஏசுதாசன் எழுத்துக்களை முழுக்க முழுக்க கல்குளம் வட்டாரத்தில் அடக்கிவிட முடியாது. விளவங்கோடு வட்டாரத்தின் முடிவும் கல்குளம் வட்டாரத்தின் துவக்கமும் அமைந்த

பகுதியில் உருவாகும் இவரது எழுத்துக்கள் சிலசமயங்களில் அதைக் கடந்து நாகர்கோவில் வட்டாரத்திற்குச் சென்று விடுகிறது. அதுபோல, சுந்தரராமசாமியும், ஐசக் அருமைராசனும் நாகர்கோவில் வட்டாரத்தைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களாக இருப்பினும் இருவேறு வட்டாரப்பண்புகளைத் தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். ஐசக் அருமைராசன், நாகர்கோவில் வட்டாரப் பின்புலத்தைச் சார்ந்தவராக இருப்பினும், அதையும் தாண்டி குமரிமாவட்டத்திலுள்ள பல்வேறு வட்டாரங்களோடு அவரது கதைகள் தொடர்பு கொண்டவைகளாக விளங்குகின்றன. கல்குளம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த நீல. பத்மநாபன் அதனுள்ளும், இரணியல் செட்டிமார்களின் தனிவட்டாரப் பரப்பிற்குள்ளும் உள்ளடங்குகிறார். இவை நாவல் பரப்பில் காணப்படும் மென்மையான வட்டாரப் பின்னணி கொண்ட வேறுபாடுகளாகும். இந்த வேறுபாட்டை சமூகத்தின் வழியாகவும், மக்களின் வழியாகவும்தான் புரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர வகைப்படுத்தல்களின் அடிப்படையில் வட்டார சுவாசங்களைப் புரிய முடியாது. எழுத்து வெளிப்பாட்டிலும் உணர்ந்து அறியலாம்.

மேற்கூறிய எழுத்தாளர்களில் விளவங்கோடு வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களான தோப்பில் முகமது மீரான் கடலோரப் பகுதியான தேங்காய்ப்பட்டணத்தின் கதைக்களத்தையும், ஜெயமோகன் மலையோரப் பகுதியின் கதைக்களத்தையும் பின்னணியாகக் கொண்டவர்கள். கல்குளம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளராக ஹெப்பிபா ஏசுதாசன் அமைகிறார். இரணியல் வட்டாரத்தைச் சார்ந்த எழுத்தாளராக நீல. பத்மநாபன் வருகிறார்.

நாகர்கோவில் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களாக சுந்தர ராமசாமி, ஐசக் அருமைராசன், பொன்னீலன் ஆகியோர் வருகிறார்கள். இவர்களில் பொன்னீலன் என்பவர், குமரி மாவட்டத்தின் எந்த வட்டாரத்தையுமே துல்லியமாகப் பிரதிபலித்ததில்லை என்பதுடன் கற்பனையானதொரு கிராமமே அவரது சிந்தனையில் தங்கியுள்ளது என்பதைப் 'புதிய தரிசனங்கள்' போன்ற நாவல்கள் உணர்த்துகின்றன. நாஞ்சில் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த சக்திமிக்க எழுத்தாளர்களாக நாஞ்சில் நாடனும், மா. அரங்கநாதனும் விளங்குகிறார்கள். ஐசக் அருமைராசன் வட்டாரம் என்பது நாகர்கோவிலில் அமைந்தாலும், குமரிமாவட்டம் முழுமைக்கும் கதைக்களனில் சென்று வருவதைக் காணலாம். இவரது 'கீறல்கள்' நாவல் நாகர்கோவில் வட்டாரத்திலுள்ள 'புன்னைக்காடு' என்ற கிராமத்தைக் கதைப்பின்புலமாகக் கொண்டுள்ளது. 'கல்லறைகள்' நாவல் கல்குளம் வட்டாரத்திலுள்ள திருநந்திக்கரை என்ற ஊரைக் கதைக்களமாகக் கொண்டது. மேலும் சில நாவல்களில் விளவங்கோடு வட்டாரம் வரைக்கும் கதைச்சம்பவங்கள் வந்து செல்கின்றன.

ஐசக் அருமைராகனும் வட்டாரப் பின்புலமும்

ஐசக் அருமைராசன் அவர்கள், மார்த்தாண்டத்தில் வேலை பார்த்ததால் விளவங்கோடு வட்டாரத்தின் மொழியும் அவருக்குச் சரளமாக வந்துபோகிறது. குமரி

மாவட்ட எழுத்தாளர்களிலேயே குமரி மண் முழுவதற்குமான மொழி நடைபயன்படுத்தப்படுபவரின் 'ஐசக் அருமைராசன்' ஒருவரே என்று சொல்லலாம். இவரது நாவல்களில் ருந்து மட்டுமல்ல, சிறுகதைகளிலிருந்தும் இதனை நிரூபிக்கலாம். 'மட்டைகள்' என்ற சிறுகதை முழுக்க முழுக்க விளவங்கோடு வட்டாரத்தைச் சார்ந்தது. பனைஏற்றுத் தொழில் அதிகமும் விளவங்கோடு பகுதிகளிலேயே நிலவில் இருப்பதால் அதுகுறித்து எழுதும் போது விளவங்கோடு வட்டாரப் பரப்பில் முந்தி வந்து நிற்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

ஐசக் அருமைராசன் காட்டும் வட்டாரக் கதைக் களத்தில் அதிகமும் இடம் பெறுவது கிறித்தவக் குடும்பங்களாகும். ஆனால் எதார்த்தப் போக்கில் இக்குடும்பங்களின் பின்னணியைச் சுட்டுவதோடு மட்டும் முடிந்துவிடாமல் அவற்றின் மேலான சமூக விமர்சனத்தையும் முன்வைப்பதிலே தான் அவரது எழுத்து இயக்கங்கொள்கிறது. கிறித்தவக் குடும்பம், கிறித்தவப் பாத்திரங்கள், கிறித்தவப் பின்னணி இவற்றின் வழியே சமயம் குறித்த விளக்கங்களும் விமர்சனங்களும் இவரிடமிருந்து புறப்படுகின்றன. இது குறித்து முனைவர் கஸ்தூரி ஜாண்சன் என்பவர்,

"ஐசக் அருமைராசன் கிறித்தவ சமயம், சமுதாயம் இவற்றின் குறைகளை எடுத்துச் சுட்டுதலே மைய நோக்கமாகக் கொண்டு கதைகளைப் படைத்துள்ளார். கிறித்தவ சமயம், சமயத் தலைவர்கள், சமூகம் யாவரும் தடம் புரண்டு செல்கின்ற நிலையைக் 'கல்லறை களிலும்', 'தவறான தடங்களிலும்' பாத்திரங்கள் வாயிலாகவும் ஆசிரியர் கூற்றாகவும் அமைத்துள்ளார். கிறித்தவ சமுதாயம் தனக்கென்றில்லாது சமூகத்திற்காக, நாட்டிற்காக வாழ வேண்டும். அதற்கு கிறித்தவ சமயம் வழிகாட்ட வேண்டும் என்ற அவர் நோக்கு ஏழைகளின் உரிமைகளைக் காக்கும் கம்யூனிசத்தோடு கிறித்தவத்தை ஒன்றுபடுத்திக் காட்டும் நோக்கமாக 'கீறல்களில்' உருவெடுக்கின்றது"³

என்று குறிப்பிடுவது இவரது எழுத்துக்களின் அடிப்படையிலாகும். ஐசக் அருமைராசன் எழுதக்கூடிய வட்டாரப் பின்புலம் கிறித்தவக் குடும்பங்களுக்கே உரியதாக இருந்தாலும், அதன் அடிப்படைப் பண்புகள் அடித்தள மக்களோடு தொடர்புகொண்டதாகும். பனையேற்றுத் தொழிலிலும், கிழங்கு எடுக்கும் வேலையிலும், முந்திரித் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்பவர்களே இவரது கதை மாந்தர்கள் எனலாம்.

ஐசக் அருமைராசன் படைப்புகளில் வட்டாரப் பின்புலத்தைக் கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளில் நாம் வகைப்படுத்தலாம்.

- i. வட்டாரக் கதை மாந்தர்
- ii. வட்டார மொழி
- iii. வட்டாரத் தொழில்கள்

பெருமூலிய கூறுகள் எல்லா வட்டார நாவல்களுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கக் கூடிய அளவிற்குப் பண்புநலன்களைக் கொண்டதாக விளங்கினாலும் தனித்த இயல்பு என்ற சூழலியில் வேறுபடவும் செய்கின்றன.

3. வட்டாரக் கதைமாந்தர்

நல்ல இலக்கியப் படைப்பிற்கு கதைமாந்தர்கள் முக்கியமானவர்கள் ஆவர். பாத்திரப் படைப்பே ஒரு நாவலின் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கிறது. கதைமாந்தரின் சமூகநிலைக்குத் தக்கவாறு அவர்களைப் படைத்திருப்பதுடன் முரண்விளைவு தோன்றுமாறும் படைத்திருக்கிறார். இது குறித்து, திருமலை என்பவர்,

“முரண்விளைவு தோன்றுமாறு கதைமாந்தர்களைப் படைத்தல் பாத்திரப்படைப்பு உத்தியின் ஒரு கூறாகும். பாத்திரப் படைப்பில் முரண் விளைவு வேதியியல் ஆய்வில் கிரியா ஊக்கி செய்யும் பணியைச் செய்கின்றது என்பர். வேறுபட்ட பண்பு நலன்களை உடைய கதைமாந்தர்களைப் படைத்து அதன் வாயிலாகக் கதைமாந்தர்களுக்கு இடையே ஏற்படும் மோதல்களைக் காட்டி முரண் விளைவுகளை ஏற்படுத்துதல், ஒரே கதைமாந்தரை நன்மையும் தீமையும் கலந்தவர்களாகப் படைத்து குறிப்பிட்ட ஒரு பாத்திரத்திற்குள்ளேயே முரண் விளைவுகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய இரண்டு வகைகளில் பாத்திரப்படைப்பில் முரண்விளைவுகளை படைப்பாளிகள் ஏற்படுத்துவர்”⁴

என்று குறிப்பிடுவது முரண்விளைவுப் பாத்திரங்களின் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு வலியுறுத்துகிறது. ஐசக் அருமைராசன் உருவாக்கிய முரண் விளைவுக் கதைமாந்தர்கள் அனைவருமே குறிப்பிட்ட வட்டாரப் பின்புலத்தில் விளைந்தவர்கள். ‘கீறல்கள்’ நாவலில் வரும் மேட்டுக் குடியார், ‘கல்லறைகள்’ நாவலில் வரும் தேவசகாயம், ‘தவறான தடயங்கள்’ நாவலில் வரும் டெய்சி என எதிர்க் கதைமாந்தர்களின் இருவிதப் போக்குகளை ஐசக் அருமைராசன், தம் படைப்புகளில் உருவாக்கியிருக்கிறார். முதலாவதாக சமுதாயத்திற்கும், மக்களுக்கும் விரோதிகளாக இருக்கும் சமூக விரோதக் கதைமாந்தர்கள். இவர்கள் சமூகத்தில் மதிப்புடனும் கௌரவத்துடனும் வாழ்கிறவர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்கிறவர்கள். ஆனால் செயல்பாடுகளில் மிகவும் இழிவானவர்கள். எல்லாவிதமான ஒழுக்கக்கேடும் நிறைந்தவர்கள். கீறல்களில் வரும் மேட்டுக்குடியார் தொடங்கி கல்லறைகளில் வரும் தேவசகாயம் வரை இவ்வாறான மக்கள் விரோதிகள். எதிர்க் கதாபாத்திரங்களாகவும் சிலர் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் உண்மையிலேயே மக்களை நேசிக்கின்றவர்கள். அதற்காக வன்முறைகளில் பணம் படைத்தவர்களுக்கு எதிராக ஈடுபடுவதால் அதிகாரவர்க்கத்தாலும் காவல்துறையினராலும் வன்முறையாளர்களாக முத்திரை குத்தப்பட்டு, சமூகத்திலும் அவ்வாறே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். ‘கீறல்கள்’ நாவலில் வரும் செல்லப்பா

புறக்கணிப்பிற்கு உட்படும்போதே வாழ்விற்கான முயற்சிகளில் முனைப்புறும் செயலைச் செய்வதாகவும் இயக்கங் கொள்வதாகவும் அமைகிறது. இறுதியில் அதற்கான பரிசாக அவர்கள் தியாகத்தையே பெறுகிறார்கள். கிராமக் கதைப்பாத்திரங்களாக ஒவ்வொரு படைப்பிலும் ஐசக் அருமைராசன் சில சாமானியப்பட்ட மனிதர்களை நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். 'கீறல்கள்' நாவலில் பெட்டிக்கடை பரமசிவம், முத்தையாவின் கடைசி மகனான, நாடகக் குழுவில் சேர்ந்து ஊரைவிட்டு ஓடிப்போகும் தம்பி என்ற பாத்திரம், பனையேற்றுத் தொழிலைச் செய்யும் பாலையா, 'கல்லறைகள்' நாவலில் வரும் சண்முக சுந்தரம், நமச்சிவாயம், அழகு சுந்தரம், தயிர்க்காரி மாதவி இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கிறார்கள்.

கிறித்தவக் குடும்பங்களில் பணச் செருக்கும், நுகர்வுப் பண்பாடும் குடும்பத் தலைவர்களிடம் மிகும்போது குழந்தைகள் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்தும் பல கதைமாந்தர்கள் ஐசக் அருமைராசன் நாவல்களில் வருகிறார்கள். 'கல்லறைகள்' நாவலில் தகப்பனாரின் போதைப்பழக்கம் ஜான்சனின் தம்பியையும் அதுபோலச் சீரழிக்கிறது. ஆடம்பர வாழ்வில் மூழ்கிய டெய்சியம்மாளால் பிள்ளைகள் வாழ்க்கை தடம்மாறுவதை 'தவறான தடங்கள்' நாவலில் சித்திரிக்கிறார். 'காரணங்களுக்கு அப்பால்' நாவலில் வரும் பால்ராஜ் தனது தகப்பனார் ஈசாக் குணமுடையாரால், 'ஆண்டவன் எனக்குக் கொடுத்த தண்டனைதான் பால்ராஜ்' என்று கூறுமளவிற்குப் பொறுப்பற்றுத் திரிகிறான்.. இவ்வாறாக, பல்வேறு வட்டாரக் கதாபாத்திரங்களை ஐசக் அருமைராஜன் நாவல்களில் காணலாம்.

3. வட்டார மொழி

ஐசக் அருமைராசன் நாவல்களில் குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தின் மொழி, பேச்சுவழக்கு ஆகியவை துல்லியமான முறையில் வெளிப்படுகின்றன. 'கீறல்கள்' மற்றும் 'தவறான தடங்கள்' 'காரணங்களுக்கு அப்பால்' ஆகிய நாவல்களில் நாகர்கோவில் வட்டார மொழியைக் கையாண்டவர், 'கல்லறைகள்' நாவலில் விளவங்கோடு வட்டார மொழியை மிகவும் இலாவகமாகக் கையாள்கிறார். பாத்திரங்களின் பேச்சுக்களைக் கூட அவற்றின் இயல்புக்குத் தகுந்தபடி வெளிப்படுமாறு எழுதியிருக்கிறார். பிறமொழிச் சொற்களையும் மக்கள் வாழ்வியலின் அடிப்படையிலேயே பேச்சுமொழியின் வாயிலாகக் கையாள்கிறார். இவர் நாவலில் வட்டார வர்ணிப்புகளிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் அதன் சுவாவம் வெளிப்படுகிறது. மக்களின் பண்பாட்டில் அவர்களது மொழியிலேயே அப்படியே தரவும் செய்கிறார்.

“திருநந்திக்கரை அந்திச் சந்தையிலிருந்து கடவப்பெட்டிகளைத் தலையில் சுமந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் கிழவிகள்- இடைத்தரங்கள் - குமரிகள். இனிப்போய்தான் மரச்சீனிக் கிழங்கைத் தோலெடுத்து அவித்து, சாளையின் கறியில் தோய்த்துச் சாப்பிட்டாக வேண்டும் என்ற அவசரத்தில் விரைந்து கொண்டிருந்தனர்”⁵

பாத்திரமும், 'கல்லறைகள்' நாவலில் வரும் சங்கரன் பாத்திரமும் அவ்வாறு ஆனவர்கள். மேட்டுக்குடியார் நடத்தும் வன்முறைக்கு எதிராக, வன்முறையைக் கையாளும் செயல்பாடு பாத்திரம் அரசாங்கத்தின் கொடிய கரங்களில் சிக்கி துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு மரிக்கிறார். இவனது முடிவு பயங்கரமானதாகவும் துயர்மிக்கதாகவும் இருக்கிறது. மக்களுக்கெதிராக உயிரைத் தியாகம் செய்யும் அவனை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதோடு அவன் பயங்கரவாதியாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான்.

'கல்லறைகள்' நாவலில் வரும் சங்கரன், தொழிலாளர்களின் கூலிப் பிரச்சினைகளை தலையிட்டு அவர்களை ஒரே அணியில் திரளச் செய்து சங்கம் அமைத்துப் போராட்டத்தைத் தீவிரம் அடையச் செய்கிறான். தங்களுக்குள் மோதும் தொழிலாளர்களை அமைதிப்படுத்தும் முயன்ற சங்கரன் போன்றவர்களை காவல்துறை கைது செய்கிறது. அவன் குற்றவாளியாக ஆக்கப்படுகிறான். சிறைக்கைதியாக இருந்தவனை மக்கள் கேலியாக 'தாடி சங்கரன்' என்பது அழைக்கிறார்கள். அதிகார வர்க்கத்தால் குற்றவாளியாகத் தீர்மானிக்கப்படுபவர் எவ்வளவு பொது மக்களாலும் அவ்வாறே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்பது சங்கரன் விஷயத்திற்கு நிரூபணமாயிற்று.

இருநிலையிலான எதிர்க் கதாபாத்திரங்களையும் ஐசக் அருமைராசன் படைத்திருக்கிறார். 'கீறல்களில்' வரும் முத்தையாவும், 'கல்லறைகள்' நாவலில் வரும் செல்வமணியும் அவ்வாறு ஆனவர்கள். இவர்கள் ஊர்ப்பெரியவர்களாலும் பணக்காரர்களாலும் இழிவாக நடத்தப்பட்டாலும் அதற்கு எதிராகத் திகழ்கிறார்கள். வேலை பறிக்கப்பட்ட முத்தையா தனது அறப்போராட்டத்தை ஊரிலுள்ள வேதமணி வாத்தியார் போன்ற அறிவு ஜீவிகளின் ஆதரவைப் பெற்றுத் தொடங்குகிறார். ஆனால் சாமானிய மக்கள் அவரை ஆதரிக்கத் தயாராகவில்லை. அதுபோலவே தனது புறம்போக்கில் இருந்த சுக்குநூர் காப்பிக்கடையை ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதன் தேவசகாயம் சூழ்ச்சியினால் இடித்துத் தள்ளிய நிலையிலும் செல்வமணி அடங்கிப்போகத் தயாரில்லை. அவர் தனது அடுத்தக் கட்டப் போராட்டமாகச் சுக்குநூர் காப்பியைக் கையில் அடுப்போடு எடுத்துச் சென்று வியாபாரம் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார். இவர் தனது உடைமைகளை இழந்த போதிலும்.. அவர் அரசு அலுவலகங்களுக்குச் சென்று தனக்கான நியாயங்களைத் தேட முற்படுகிறார். ஆனால் அவருக்கு நீதி மறுக்கப்படுவதுடன் தேவசகாயத்தை அனுசரித்துப் போகவும் அறிவுறுத்தப்படுகிறார். அவரது மனங்களான கமலா, ராணி ஆகியோர் உறவினர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இவர்களைத் தெரிந்தவர்களாகக் காட்டிக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் அவருக்கு எல்லா வாசல்களும் அடைக்கப்பட்ட நிலையிலும் வாழ்ந்தே ஆக வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் அடுத்தடுத்துப் பல செயல்களில் ஈடு படுகிறார்.

இவ்வகையான எதிர்நிலை மாந்தர்கள் குணச்சித்திரப் பாத்திரங்களில் வெளிப்படுவது தமிழ்ப்படைப்புலகில் மிகவும் அபூர்வமானதாகும். முத்தையா, செல்வமணி போன்ற கதாபாத்திரங்களில் கிறிஸ்துவின் சாயல் தெரிவதைக் காணலாம். இந்தச் சாயலானது சமூகப்

என்ற வரிகளில் தொக்கி நிற்கும் உணவுமுறை மற்றும் பண்பாட்டு வழக்கங்கள் இழந்து
அவருடைய எல்லா நாவல்களிலும் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். தான் சார்ந்த சமுதாயம்
அதன் வாழ்வியலோடு வெளிப்படுத்துவதில் முக்கியமான பங்கு மொழிக்கு இருக்கிறது
எடுத்துக்காட்டாக, ஐசக் அருமைராசன் நாவல்களில் புழங்கும் சில வட்டாரப் பண்பு
வழக்குகளை ஆராயும் போது இது விளங்கும்.

1. ஒருவாடு - நிறைய
2. ஒறச்சகட்ட - துணிந்தவன்
3. கலுங்கு - பாலம்
4. கழி - கம்பு
5. கொல்லா - முந்திரி மரம்
6. கொல்லாண்டி - முந்திரிக் கொட்டை
7. சக்கப்பழம் - பலாப்பழம்
8. சிரிப்பாணி - சிரிப்பு
9. செவிட்டில் - கன்னத்தில்
10. தவணு - பனங்கொட்டையின் முற்றிய பருப்பு
11. பன்ன - மோசமான
12. மொண்ண - பெரிய
13. வல்லதும் - ஏதாவது
14. விண்டி - விடலை
15. வெலவு - விலகு
16. வேளம் - சொல்

மேற்கூறிய வட்டாரச் சொற்கள் ஒரு மாவட்டத்தின் இரு பண்பாடுகளைச் சார்ந்த வழக்குச்
சொற்களாகும். இவை வெளிப்படும் தன்மையானது ஆசிரியரின் இயல்பினையும் அவரது
சமுதாயப் பார்வையையும் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. 'கீறல்கள்'
நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதும் போது, தான் சார்ந்த பேச்சுநடை குறித்து நாவலாசிரியர் ஐசக்
அருமைராசன்,

“புன்னைக்காட்டு மொழியை - சிறு பகுதியாய் வாழும் கிறித்தவக்
குடும்பங்களின் பேச்சுத் தமிழை ஒதுக்கிவிட்டு இந்தக் கதையைச் சொல்ல
என்னால் இயலவில்லை. சொல்லி யிருந்தால் இந்தக் கதையில் உயிர்
இருந்திருக்காது. ஆகவே, சிலருக்கு - அல்லது பலருக்கு ஒரு
சோதனையாக இருந்தால் கூடத் தவறில்லை என்றே - புன்னைக்காட்டு
மொழியை உள்ளது உள்ளபடி படைத்து விட்டிருக்கிறேன். பேச்சு நடை
பற்றி மீண்டும் நான் சொல்ல வேண்டும். அது இங்கே இருக்கிறது.
உங்களுக்கெல்லாம் விளங்காது என்று நான் நினைக்கவில்லை. கொஞ்சம்

கவனித்துப் படியுங்கள்; சரியாகிவிடும். கதையின் போக்குக்கு அந்த மொழிநடை அவசியம் என்று நான் உணர்கிறேன். அதை நீக்கிவிட்டால் 'கீறல்களில்' கீறல் விழுந்துவிடும்"⁶.

என்று கூறுவது, ஆசிரியரின் கூற்றாகவே வெளிப்படுகிறது. இதிலிருந்து வட்டாரமொழி குறித்தும், இயல்பான நிலைகுறித்தும் நாவலாசிரியர் எந்த அளவிற்குக் கூர்மையாகவும், சரிவரமாகவும் சிந்தனை செய்திருக்கிறார் என்பதை அறியலாம்.

குமரிமாவட்டம் தாய்த்தமிழகத்துடன் இணைந்த போராட்ட நிகழ்ச்சி 'தவறான நடவடிக்கைகள்' என்ற நாவலில் பேசப்படுகிறது. இது குறித்து நாவலாசிரியரின் மொழி பற்றிய உணர்வைச் சித்திரிக்கும் பகுதியாக,

"பிரியப்பட்ட புளியடி நாட்டுக்காரரே! நங்கள் ஆரும் எனக்கு அந்நியர் அல்லா. சரித்திரத்திலுடே நிங்ஙளப்பற்றி ஞான் அறிகையும், அங்ஙன நிங்ஙட்கும் எனிக்கும் தம்மில் ஒரு சகோதர பந்தமுண்டு. ஈ ஜில்லாவுட சரித்திர பூமிகையில் நிங்ஙளட கொச்சி நாடு விசிஷ்டமாய் ஒரு பாரம்பரியம் கணிவிச்சிட்டுண்டு. நாட்டினட சொந்தம், வெக்தித்துவம் நிலைநிறுத்துவான் வேண்டி நடத்திய தீர்க்கமாய சமர சரித்திரத்தில், நிங்ஙளட நாடினும் அதி பிரதானமாய ஒரு பங்குண்டு. பச்ச, நம்மள் பூரணமாய இன்னும் விமோச்சிதர் அல்லா. சமரத்தின்ற அவசான கட்டம் இந்நும் நடந்து கொண்டிருக்குனு"⁷.

என்ற வரிகளின் வாயிலாக ஆசிரியர் வட்டாரமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில் மலையாள மொழியை மட்டுமல்ல, உருது மற்றும் ஆங்கிலக் கலப்புகளையும் சில சமயம் போர்த்துக்கீசியச் சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார். 'கீறல்கள்' நாவலில் வரும் ஆஸ்பத்தரி, கக்கூஸ் ஆகிய சொற்கள் போர்த்துக்கீசியச் சொற்களாகும்.

4. வட்டாரத் தொழில்கள்

ஐசக் அருமைராசன் நாவல்களில் குறிப்பிட்ட வட்டாரத்திற்கே உரிய தொழில்களாகச் சில வருகின்றன. அந்தத் தொழில் சார்ந்த பிரச்சினைகளும் பேசப்படுகின்றன. குமரிமாவட்டத்திற்கே உரியதான சிறப்புத் தொழிலான பனையேற்றுத் தொழில் இவரது நாவல்களில் பேசப்படுகிறது. 'கீறல்கள்' நாவலில் பனையேற்றுத் தொழிலோடு தொடர்புடைய பிரச்சினை என்று பேசப்படுகிறது. பாலையன் என்ற பனையேறி இத்தொழிலைச் செய்யும் போது கடந்தை என்ற விஷக்குளவி அவனைக் கொட்டிவிடுகிறது. இந்த அதிர்ச்சியில் பனையிலிருந்து விழுந்து இறந்தவர்களும் உண்டு. அவன் பாளைக்குள் அரிவாள் விட்டுச் சுண்ணாம்பு எடுத்துத் தேய்க்கிறான். தனது தொழில் குறித்து முத்தையாவின் மனைவி மேரியிடம் பாலையன் கூறும்போது, 'பனையில ஏறுகோம் இறங்குகோம்; ஆனா வாழ்க்கை ஏப்பமே எறங்கித்தான் கெடக்குவு' என்று கூறுமிடம் அந்தத் தொழிலில் உள்ள சிரமங்களை நன்கு உணர்த்துகிறது.

'கல்லறைகள்' நாவலில் கிழங்குஎடுக்கும் தொழில் பேசப்படுகிறது. குமரிமாவட்டத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிரிடுதல் என்பது ஒரு வட்டாரத் தொழிலாகும். இதனை முன்வைத்துக் 'கிழங்கு பிடுங்குவோர் சங்கம்' என்ற அமைப்பு ஒன்றையும் நிறுவி சங்கரள் என்பவன் செயல்பட்டு வருகின்றான்.

முந்திரித் தொழிற்சாலை குமரிமாவட்டத்திற்கே உரிய வட்டாரத் தொழிலாகும். இதுவும் ஐசக் அருமைராசன் நாவல்களில் பேசப்படுகிறது. 'காரணங்களுக்கு அப்பால்' நாவலில் தையல் தொழில் பேசப்படுகிறது. இதுவும் குமரி மாவட்டத்திற்கே உரித்தான வட்டாரத் தொழில் எனக்கொள்ள இடமுண்டு. குச்சித் தையல் என்ற பெயர் கொண்ட இத்தொழிலானது, கிறித்தவ மிஷனரிகளால் குமரிமாவட்டத்தில் அறிமுகமானது. இத்தொழிலின் ஆரம்பம் குமரி மாவட்டத்தில் நடந்த 'தோள்சீலைக் கலகம்' என்ற போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. பெண்களுக்குக் குப்பாயம் என்ற ஆடையை நெய்வதற்குத் தொடங்கப்பட்ட கிறித்தவ மிஷனரிகளின் தையல் நிலையங்கள் இந்நாட்களில் அலங்காரத் தையல் துணிகளைத் தயாரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

5. முடிவுரை

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை வழி பெறப்பட்ட முடிவுகள் பின்வருமாறு:

1. வட்டாரப் பின்புலம் கொண்டு புனைவுகள் நிகழ்த்துதல் தொடர்ந்து வருவதற்குக் காரணம் படைப்பாளிகளின் ஆளுமையாகும்.
2. நாகர்கோவில் வட்டாரப் படைப்பாளிகள் வரிசையில் வரும் ஐசக் அருமை ராஜன் வட்டார மொழியின் பலத்தை உணர்ந்து அதன் தேவையையும் உணர்த்துகிறார்.
3. வட்டாரம் சார்ந்த பாத்திர வார்ப்பும், வழக்கு மொழியும், தொழில்தளமும் படைப்பின் உண்மைத் தன்மைக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

6. அடிக்குறிப்புகள்

- [1] இயேசுதாஸ், டி., தமிழில் கிறித்தவ நாவல்கள், கட்டுரை, மூலநூல்: தமிழ் கிறிஸ்தவ மரபு, 1985, ப: 260
- [2] ஹெப்சிபா ஏசுதாசன், 'நானும் என் நாவல்களும், கட்டுரை, புதினப்பூக்களம், 1994, ப: 67
- [3] கஸ்தூரி ஜான்சன், குமரிமாவட்டப் புதினங்களில் சமூக நிறுவனங்கள், 2000, ப: 94.
- [4] திருமலை, ம., தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, ஜெயகாந்தனும் தகழியும், 1987, ப: 182
- [5] ஐசக் அருமைராசன், கல்லறைகள், 1982, ப: 2
- [6] ஐசக் அருமைராசன், முன்னுரை, கீறல்கள், 1975,
- [7] ஐசக் அருமைராசன், தவறான தடங்கள், 1989, ப: 10

மேற்கோள்

- (1) ஐசக் அருமைராசன். காரணங்களுக்கு அப்பால்,
- (2) ஐசக் அருமைராசன். கல்லறைகள். 1982.
- (3) ஐசக் அருமைராசன். கீறல்கள்.1975.
- (4) ஐசக் அருமைராசன். தவறான தடங்கள். 1989.
- (5) திருமலை, ம., தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு, ஜெயகாந்தனும் தகழியும், 1987, ப: 182.